

Medikamento. Substanco uzata kiel saniga rimedo, kuracilo (Kp DROGO, FARMACIAJO).

* **Mediti** (ntr). Longe fiksi k koncentrigi sian penson sur io; enprofundiĝi en pensado: *stomako malsata nur pri pano ~as Z*; *fremda ~ estas kaŝita Z* (Kp PIREPSI, CERBUMI).

Mediumo. Homo, kiu, laŭ la spiritisma doktrino, havas la kapablon servi kiel peranto inter la homoj k la spiritoj de la mortintoj.

Medolo. 1 Mola k grasa substanco en interno de ostoj, ostocerbo: *spina ~*; *havi ~on en la ostoj Z* (f. esti energia k kuraga); (f) *tiri la ~on* (kernan escon, plejgravajn) *de iu teorio, verko* (Kp KERNO, SUKO). 2 Mola spongeca malpeza substanco en la interno de trunko k branĉoj de la dukotiledonaj vegetaĵoj: *sambuka ~o*.

Meduzo. 1 Ina monstro de greka mitologio, kiu havis serpentojn anstataŭ haroj k aligis en ŝtonon ĉiujn, kiuj ŝin rigardis. 2 Mara gelateneca travidebla polipo (*medusa*).

mefito 痲. G. de viandomangaĵ mamuloj posedanta facilon de sindefendo kontraŭ ĝin atakantaj animaloj, elspruĝigante kontraŭ ili malbonodoran likvaĵon sekreciitan el ĝiaj glandoj (*mephitis*).

megafono ㊦. Forta laŭtparolilo por reprodukti disaŭdigojn en grandaj ejoj aŭ sub libera ĉielo. Vd MIKROFONO.

megalito (Ar). Ŝtona monumento el prahistoriaj tempoj. Vd MENIRO.

megalosauro ㊦. G. de dinosaŭraj rampuloj, vivinta en juraso k kretaceo.

megero Z. 1 Unu el la tri Furioj en greka mitologio. 2 (f) Furiozema virinaĉo.

megomo ㊦. Elektra unuo de rezistanco, egala al unu miliono de omoj. Vd OMO, BEGOMO.

* **Mehaniko.** 1 Scienco pri movo k pri forto. 2 Arto konstrui maŝinojn. 3 Mehanismo: *la tuta ~o de la lingvo Z*. ~a. 1 Koncernanta la ~on 1: ~a *problemo, leĝo*. 2 Farata per maŝino: ~a *fabrikado*. 3 (f) Farata kvazaŭ per maŝino, sen parolpreno de konscia volo, aŭtomata: ~aj *gestoj* (Kp MAŜINE). ~aĵo. Mehanismo 1. ~isto. Specialisto pri konstruado aŭ direktado de maŝinoj.

meĥanismo Z. 1 Tuto de la pecoj de maŝino aŭ aparato (Kp RADARO, MOVILARO). 2 (f) Rimedaro per kiu plenumiĝas iu ago aŭ funkcio: *~o de la digestado B*, *de la penso, de la lingvo*.

mekaniko = meĥaniko.

* **Mejlo.** Mezuro de longo por vojoj, malegala laŭ la landoj (angla: 1609 m.; germana: 1420 m.; mara: 1852 m.).

* **Melo.** Malgranda malbonodora mambesto el fam. musteloj, ĉasata pro sia felo (*meles*). ~hundo. Speco de hundoj aparte taŭgantaj por ĉasi bestojn loĝantajn en tertruoj.

melampiro ㊦. G. de skrofulariacoj, parazita planto (*melampyrum*).

Melankolio. Stato de konstanta sopira malgajeco k malvigleco (Kp SPLENO. Vd NIGRA).

Melaso. Siropa densa bruna restaĵo el fabrikado k rafinado de sukero.

* **Meleagro.** Kortbirdo pli granda ol koko, el fam. galinacoj, kun vosto ventumilforme etendebila (*meleagris*).

meliloto ㊦. G. de legumenacoj, konsistanta el furagaĵ k farmaciaj herboj (*melilotus*).

melinito ㊦. Tre forta eksplodaĵo, ofte uzata en milita pirotekniko.

Meliso. Aroma veg. el fam. labiacoj, uzata en medicino (*melissa officinalis*).

* **Melki** (tr). Eltiri per premado lakton el mamoj de besto: ~i *bovinon, kaprinon*; (f): *senŝine ~ebli bovino Z* (ekspluatata persono aŭ afero, el kiu oni senmezure k senfine liras profilon); *li sukcesis ~i monon el la grupo*; ~i *virkapron Z* (vane peni, provi necblajn). Vd VANE.

Melodio. Sinsekvo da muzikaj sonoj agrablaj por la orelo k formantaj muzikan frazon (Kp ARIO, RITMO). ~a. 1 Konforma al la reguloj de la ~o. 2 Belsona, agrabla por la orelo: *la ~a kanto de najtingalo* (Kp HARMONIA).

Melodramo. Popola dramo kun kortuŝaj emfazaj scenoj.

melolonto ㊦. G. de koleopteroj, herbomanga k tre malutila same kiel ĝia larvo t. n. blanka vermo (*melolontha*). Kp (MAJ)SKARABO.

* **Melono.** Granda sukplena frukto de rampanta veg. el fam. kukurbacoj,